

มาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อตามคำขอรับค่าเช่าบ้าน ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้ตรวจสอบรายงานการเงินของเทศบาลเมืองท่าบ่อแล้ว เห็นว่า ข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ นิยามคำว่า “ห้องที่” ไว้ชัดเจนว่า ต้องเป็นห้องที่เดียวกัน หากเป็นกรณีเช่าบ้านอยู่ต่างห้องที่ที่สำนักงานตั้งอยู่และการเดินทางไปทำงานที่สำนักงานซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปประจำไม่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ สามารถนำหลักฐานการจ่ายค่าเช่ามาเบิกค่าเช่าบ้านได้ แต่มิได้หมายความรวมถึงการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านซึ่งอยู่ต่างห้องที่กับสำนักงานแห่งใหม่ ... การเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และมีข้อเสนอแนะให้เทศบาลเมืองท่าบ่อเรียกเงินจำนวน ๖๘,๐๐๐ บาท จากผู้ฟ้องคดีส่งคืนคลังเทศบาลเมืองท่าบ่อจึงมีหนังสือหารือไปยังจังหวัดหนองคายเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๖๐๗๒ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๓ ตอบข้อหารือว่ากระทรวงมหาดไทยเคยตอบข้อหารือของจังหวัดสุพรรณบุรีในประเด็นดังกล่าวไว้แล้วตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๐๗๘๐๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สรุปความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารเพื่อชำระราคาบ้านซึ่งอยู่ต่างห้องที่ที่ปฏิบัติราชการประจำไม่สามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ เทศบาลเมืองท่าบ่อจึงมีบันทึกข้อความ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสืออุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำอุทธรณ์แล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด จึงส่งหนังสืออุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้ยกอุทธรณ์ และมีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๒๑๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีบันทึกข้อความ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๙๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖ เป็นการกำหนดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในการขอเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ หากข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับ

/คำสั่ง...

คำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่และต้องมีภาระเพิ่มขึ้นในการเช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัย ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ในท้องที่ดังกล่าว ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นย่อมมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ข้าราชการได้ แม้ว่าบ้านที่ได้เช่าและพักอาศัยเพื่อเดินทางไปปฏิบัติราชการจะตั้งอยู่ต่างท้องที่ กับท้องที่ที่สำนักงานใหม่ตั้งอยู่ และข้อ ๑๔ ของระเบียบดังกล่าว เป็นการขยายสิทธิในการเบิก ค่าเช่าบ้านโดยขยายรวมไปถึงการเช่าซื้อหรือการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระด้วย ทำให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะมีบ้านเป็นของตนเองโดยการเช่าซื้อหรือกู้เงินเพื่อชำระ ราคาบ้านสามารถเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการไปชำระค่าเช่าซื้อหรือชำระหนี้เงินกู้บางส่วนได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของระเบียบเดียวกันที่ต้องการจะสนับสนุนให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้มีบ้านอยู่อาศัยเป็นของตนเอง และทำให้ทางราชการรับภาระค่าเช่าบ้านข้าราชการที่ต้องจ่าย ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นอย่างมีกำหนดระยะเวลาตามระยะเวลาของการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ หรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ดังนั้น หากตีความค่านิยามคำว่า “ท้องที่” ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ว่าหมายถึงเฉพาะท้องที่อำเภอเดียวกันตามความเห็นของสำนักตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดหนองคายย่อมทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ใช้สิทธิขอเบิกค่าเช่าบ้านและไม่เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของระเบียบดังกล่าว อีกทั้งเมื่อพิจารณาข้อ ๖ ของระเบียบเดียวกัน ซึ่งกำหนดให้ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ข้าราชการได้ แม้ว่าบ้านที่ได้เช่าและพักอาศัยเพื่อเดินทางไปปฏิบัติราชการจะตั้งอยู่ต่างท้องที่ กับท้องที่ที่สำนักงานใหม่ตั้งอยู่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เช่าซื้อหรือกู้เงินเพื่อชำระราคาบ้าน ที่ปลูกสร้างในต่างท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหม่ตั้งอยู่ก็ย่อมมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือ ค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้เช่นกัน เนื่องจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตามระเบียบ ฯ ข้อ ๑๔ มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระ ราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านท้ายระเบียบฯ ซึ่งมีได้ทำให้ทางราชการต้องรับภาระเพิ่มขึ้นต่างจากการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามระเบียบ ฯ ข้อ ๖ แต่อย่างใด ดังนั้น แม้บ้านที่ปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีจะตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย แต่ที่อยู่ติดกับบ้านเช่าหลังเดิม และเป็นท้องที่ที่อยู่ติดกับอำเภอท่าบ่อ อันเป็นท้องที่ที่สำนักงาน เทศบาลเมืองท่าบ่อตั้งอยู่ และการเดินทางไม่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งศาลปกครองสูงสุด เคยมีคำวินิจฉัยในเรื่องลักษณะเดียวกันนี้แล้วตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๕๘๗/๒๕๕๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัย

/ให้ยกอุทธรณ์...

ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ไม่สามารถ
ใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านตามสิทธิที่พึงมี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน
ตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้าน

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดหนองคาย
ที่ มท ๐๐๒๓.๔/๒๑๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง
(ที่ถูกคือ ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๒๑๒๗๕)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อน
ชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านนั้น จะต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้เช่าซื้อหรือซื้อบ้าน
ในท้องที่เดียวกันกับท้องที่ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติราชการอยู่ เมื่อผู้ฟ้องคดี
ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองท่าบ่อและปฏิบัติราชการในสำนักงาน ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอท่าบ่อ
แต่ได้กู้เงินเพื่อก่อสร้างบ้านในท้องที่อำเภอเมืองหนองคายซึ่งอยู่ในต่างท้องที่กับสำนักงาน
ที่ตนปฏิบัติราชการ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่จะใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ข้อ ๔ และข้อ ๑๔ นอกจากนี้ เทศบาลเมืองท่าบ่อได้มีหนังสือหรือเรื่องดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
และจังหวัดหนองคาย แจ้งว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้เคยตอบข้อหารือของจังหวัด
สุพรรณบุรี ในประเด็นดังกล่าวไว้แล้ว ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๐๗๘๐๐
ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สรุปได้ว่า ข้าราชการที่ทำสัญญากู้เงินกับธนาคาร เพื่อซื้อบ้าน
ในต่างท้องที่กับที่ตนปฏิบัติราชการประจำ ไม่สามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระ
ราคาบ้านหลังดังกล่าว มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม
แนวทางการตอบข้อหารือดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐาน
การผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ซึ่งตั้งอยู่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิก
ค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อได้ คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการ
ที่เกี่ยวข้องแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า มูลคดีตามคำฟ้องสืบเนื่องจากสำนักตรวจเงินแผ่นดิน
จังหวัดหนองคาย มีหนังสือ ลับ ที่ ตม ๐๐๕๖.๔ นค/๐๓๖๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒
แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประเด็นการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้นำค่าผ่อนชำระเงินกู้
เพื่อชำระค่าเช่าบ้านในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้าน
ที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคา
บ้านในต่างท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ ระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒

/รวม ๑๔ เดือน...

รวม ๑๔ เดือน เป็นเงิน ๖๘,๐๐๐ บาท โดยเป็นการกู้หลังจากที่มาปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานใหม่แล้ว มิใช่เป็นการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระค่าบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ หรือผ่อนชำระค่าบ้านก่อนจะไปประจำสำนักงานใหม่ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดี จึงไม่สามารถนำค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่อำเภอเมืองหนองคายมาเบิกค่าเช่าบ้าน ในท้องที่อำเภอท่าบ่อได้ เทศบาลเมืองท่าบ่อ ได้ขอหารือเป็นลายลักษณ์อักษรในประเด็นการเบิก ค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี และจังหวัดหนองคายพิจารณาประเด็นข้อหารือแล้วเพื่อให้มีแนวทาง ปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงรายงานข้อหารือไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อนำเสนอ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ให้ถูกต้อง ในฐานะรักษาการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจ้งแนวทางว่าเคยตอบข้อหารือของจังหวัดสุพรรณบุรี ในประเด็นนี้แล้ว สรุปว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดเทศบาลตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีปฏิบัติราชการประจำในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี และได้ทำ สัญญากู้เงินกับธนาคารกรุงไทย เพื่อซื้อบ้านในท้องที่อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งอยู่ ต่างท้องที่ที่ปฏิบัติราชการประจำ จึงไม่อาจนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน หลังดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านต่อเทศบาลตำบลท่าระหัดได้ เนื่องจากไม่เป็นไปตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจังหวัดหนองคายเห็นว่าแนวทางการตอบข้อหารือเป็นประโยชน์ จึงแจ้งแนวทางการตอบ ข้อหารือในประเด็นการเบิกค่าเช่าบ้านให้เทศบาลเมืองท่าบ่อเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงบันทึกแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าไม่อาจนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้ เพื่อชำระราคา บ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อได้ ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือยื่นอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้พิจารณาทบทวนเนื่องจากไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และแนวทางการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๘.๒/๐๗๘๐๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แจ้งตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๑๘๑๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งมีลักษณะขัดกับเจตนารมณ์ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งการตีความ เป็นการจำกัดสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่เป็นธรรม ในเรื่องนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหมด และยืนยันตามความเห็นเดิม พร้อมทั้ง รายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

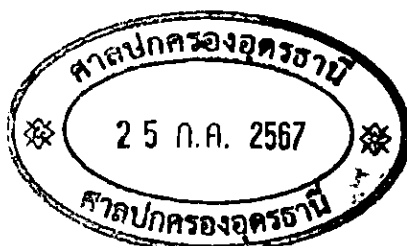
/จึงอาศัย...

จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๑๐) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ข้อกฎหมายระเบียบ และหนังสือสั่งการแล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกู้เงินธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อปลูกสร้างบ้านที่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย แต่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย และนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านซึ่งปลูกสร้างในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ จึงเป็นประเด็นเดียวกันกับที่กระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อหารือของจังหวัดสุพรรณบุรี จึงเห็นพ้องกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ ทั้งนี้ ได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ ได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองท่าบ่อ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย และได้เช่าบ้านในเขตหมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เป็นที่พักอาศัย ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาปลูกสร้างบ้านในท้องที่หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีใช้ท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่อื่นที่ไม่ใช่ท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ อีกทั้งเมื่อกระทรวงมหาดไทยยังมิได้มีการประกาศกำหนดให้อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอท่าบ่อเป็นท้องที่เดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ เทียบเคียงกับแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อร.๖๓/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๑/๒๕๖๒ ดังนั้น การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เห็นพ้องด้วยความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งไม่อนุญาติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านข้าราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลได้ตรวจ...

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นในสำนวนคดีแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ ได้โอนย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ และได้ยื่นแบบคำขอรับค่าเช่าบ้าน ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีเช่าบ้านกับนางอักษร บุญยะวุฒกุล ณ บ้านเลขที่ ๒๐๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านเรื่อยมา จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดี ได้กู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาหนองคาย ตามสัญญากู้เงิน ฉบับลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อปลูกสร้างบ้านสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัย ในบริเวณที่ดินของผู้ฟ้องคดี หลังจากการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ผู้ฟ้องคดีจึงย้ายเข้าไปอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าว ปัจจุบันคือบ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย และนำหลักฐานค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาขอเบิกค่าเช่าบ้าน ที่เทศบาลเมืองท่าบ่อตามแบบคำขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้ตรวจสอบรายงาน การเงินของเทศบาลเมืองท่าบ่อแล้วมีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๕๖.๔ นค/๐๓๖๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประเด็นการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้นำ ค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิก ค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นการผ่อนชำระเงินกู้ เพื่อชำระราคาบ้านในต่างท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ เป็นการกู้หลังจากที่มาปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานใหม่แล้ว มิใช่เป็นการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระค่าบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ หรือผ่อนชำระค่าบ้านก่อนจะไปประจำสำนักงานใหม่ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่สามารถนำค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่อำเภอเมือง หนองคายมาเบิกค่าเช่าบ้านในท้องที่อำเภอท่าบ่อได้ การเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้อง ตามระเบียบดังกล่าว และมีข้อเสนอแนะให้เทศบาลเมืองท่าบ่อเรียกเงินจำนวน ๖๘,๐๐๐ บาท จากผู้ฟ้องคดีส่งคืนคลังเทศบาลเมืองท่าบ่อ เทศบาลเมืองท่าบ่อจึงมีหนังสือหรือไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงรายงานข้อหาหรือไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๖๐๗๒ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๓ ตอบข้อหาหรือว่า

/กระทรวง...

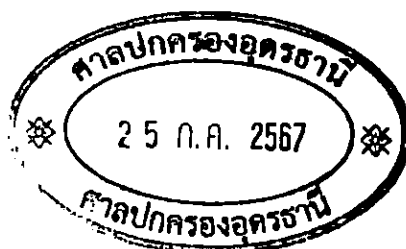
กระทรวงมหาดไทยเคยตอบข้อหารือของจังหวัดสุพรรณบุรีในประเด็นดังกล่าวไว้แล้ว สรุปความว่า
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารเพื่อชำระราคาบ้านซึ่งอยู่ต่างท้องที่ที่ปฏิบัติ
 ราชการประจำไม่สามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีบันทึกข้อความ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓
 แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน บ้านเลขที่
 ๕๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาล
 เมืองท่าบ่อได้ ผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ จึงมีหนังสือ ลงวันที่
 ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสืออุทธรณ์
 เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด จึงส่งหนังสือ
 อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็น
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือที่ นค ๐๐๒๓.๔/๒๑๒๗๕ ลงวันที่
 ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
 จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๙๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓
 แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่
 ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว
 คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖
 ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้าน ที่มีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่ง
 อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน บ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕
 ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้าน เป็นคำสั่งที่ชอบ
 ด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้าน
 ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระเบียบนี้
 “ท้องที่” หมายความว่า อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอ
 ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน
 ข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้
 ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายระเบียบนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น (๑) องค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นได้จัดที่พักอาศัยให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (๒) มีเคหสถานอันเป็น

/กรรมสิทธิ์...

กรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่โดยไม่มีหนี้ค้ำชำระกับสถาบันการเงิน วรรคสอง กำหนดว่า ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ที่เป็นท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับไปเข้ารับราชการใหม่ด้วย ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบนี้ ได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายระเบียบนี้ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้... (๑) ตนเอง หรือคู่สมรส ได้ทำการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่นั้น จะเบิกจ่ายได้เฉพาะบ้านหลังแรกเท่านั้น เว้นแต่บ้านหลังที่เคยใช้สิทธิถูกทำลายหรือเสียหาย เนื่องจากภัยพิบัติจนไม่สามารถพักอาศัยอยู่ได้

จากระเบียบดังกล่าว เห็นได้ว่า การให้สิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่นในการขอเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการมีเจตนารมณ์เพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันเนื่องมาจากทางราชการเป็นเหตุ เพื่อให้มีที่อยู่อาศัยและสามารถเดินทางไปทำงานที่สำนักงาน ซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปประจำได้โดยสะดวกและไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเช่าบ้านเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การเบิกค่าเช่าบ้านจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระบียบดังกล่าวกำหนดไว้ โดยข้อ ๖ ของระเบียบดังกล่าว ได้กำหนดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ และกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการหากได้มีการเช่าซื้อบ้านหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน สิทธิที่จะได้รับเงินค่าเช่าบ้านเป็นไปตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบเดียวกัน โดยต้องเป็นการเช่าซื้อบ้านหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระในท้องที่ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ให้มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งการกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ เป็นการกำหนดเพื่อขยายสิทธิในการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการให้รวมไปถึงการเช่าซื้อหรือการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระด้วย แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวกำหนดไว้เฉพาะกรณีเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้ในท้องที่ที่สำนักงานแห่งใหม่ที่ได้รับคำสั่งให้ไปประจำตั้งอยู่เท่านั้น โดยข้อ ๔ ของระเบียบเดียวกันนี้ได้ให้คำนิยามของคำว่า ท้องที่หมายความว่า อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงมหาดไทยประกาศ

/กำหนด...

กำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นจึงจะมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ ต่อมา ได้โอนย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ และได้ยื่นแบบคำขอรับเงินค่าเช่าบ้าน ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีเช่าบ้านเลขที่ ๒๐๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านเรื่อยมา ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้กู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาหนองคาย ตามสัญญากู้เงิน ฉบับลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อปลูกสร้างบ้านสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยในท้องที่หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย หลังจากการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายเข้าไปอาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าว ปัจจุบันคือบ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย และได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อตามแบบคำขอรับค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน บ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อได้ อันมีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ จึงเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่การที่ผู้ฟ้องคดีกู้ยืมเงินธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อปลูกสร้างบ้านในท้องที่หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีได้อยู่ในท้องที่เดียวกันกับท้องที่ที่สำนักงานเทศบาลเมืองท่าบ่อตั้งอยู่ คือ ท้องที่อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ตามนิยามคำว่า “ท้องที่” ในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยยังมิได้มีการประกาศกำหนดให้อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอท่าบ่อเป็นท้องที่เดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น คำสั่งของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามบันทึกข้อความ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้าน ที่มีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน บ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ความช่วยเหลือข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มีที่อยู่อาศัยระหว่างปฏิบัติราชการ โดยมีได้จำกัดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องพักอาศัยอยู่ในท้องที่เดียวกันกับท้องที่อันเป็นที่ตั้งสำนักงานที่ปฏิบัติราชการประจำ หากบ้านตั้งอยู่ต่างท้องที่กับท้องที่ที่สำนักงานใหม่ตั้งอยู่ และการเดินทางไม่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ย่อมมีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้เหมือนกับการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านสำหรับบ้านเช่าที่อยู่ในท้องที่เดียวกัน หรืออยู่ต่างท้องที่ที่สำนักงานตั้งอยู่ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นั้น เห็นว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะสามารถใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้นั้นจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในข้อ ๑๔ ประกอบกับข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งระเบียบดังกล่าวกำหนดให้บ้านที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้เช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย จะต้องตั้งอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่เท่านั้น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นจึงจะมีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ ข้ออ้างดังกล่าวเป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนของผู้ฟ้องคดีเองจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๘๗/๒๕๕๙ โดยอ้างว่าเป็นคำวินิจฉัยที่ยืนยันหลักการว่าสามารถใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต่างท้องที่ที่รับราชการได้นั้น เห็นว่า คำพิพากษาข้างต้นมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณีในคดีนั้นเท่านั้น อีกทั้ง ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในคดีดังกล่าวแตกต่างจากคดีนี้ ไม่อาจนำมาเทียบเคียงกันได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน

ประเด็นที่สอง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือจังหวัดหนองคาย ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๒๑๒๗๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามบันทึกข้อความ ที่ นค ๕๒๑๐๒/๓๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน บ้านเลขที่ ๕๗๙ หมู่ที่ ๕

/ตำบลมีชัย...

ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มาขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เทศบาลเมืองท่าบ่อ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกันกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

พิพากษายกฟ้อง

นางสาวณัฐชญา พลศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง
ช่วยทำงานชั่วคราวในศาลปกครองอุตรธานี

นายพีระศักดิ์ นาดิ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุตรธานี

นายปรีชา สีแสง
ตุลาการศาลปกครองกลาง
ช่วยทำงานชั่วคราวในศาลปกครองอุตรธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

